

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Ghenadie Nicolaev,

judecătorii – Petru Moraru și Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2012, declarat de condamnatul

Botnari Ivan Anton, născut la 11 septembrie 1959, originar și domiciliat, r-nul Anenii Noi, s. Telița, str. Tinereței, 1.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.10.2008 - 23.03.2010;

Instanța de apel: 29.04.- 27.05.2010;

Instanța de recurs: 14.09. - 16.11.2010;

Instanța de apel: 29.12.2010- 14.03.2011;

Instanța de recurs: 09.08. - 13.12.2011;

Instanța de apel: 09.02.- 08.05.2012;

Instanța de recurs: 08.10. - 31.10.2012.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 23 martie 2010, Botnari Ivan a fost condamnat:

- în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani;

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai gravă, i s-a stabilit pedeapsa definitivă 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea de la Botnari Ivan în beneficiul părții vătămate Dugan Anatolie a prejudiciului material și cheltuielilor de judecată în sumă de 31893, 46 lei și a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt*, că Botnari Ivan la 12 iunie 2008, aproximativ la ora 21:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în barul „Geatel” amplasat pe adresa s. Telița, r-nul Anenii Noi, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și încălcând ordinea publică, manifestând o obrăznicie deosebită, a inițiat un conflict cu Dugan Anatolie, aplicându-i lovituri cu pumnii în cap.

Tot el, la 12 iunie 2008, aproximativ la ora 24:00, deplasându-se pe traseul central din s. Telița, r-nul Anenii Noi, la volanul autocamionului model „GAZ 5312”, n/î ANAH 714, încălcând prevederile art. 45 al Regulamentului circulației rutiere, l-a

tamponat din spate pe Dugan Anatolie, care se deplasa la volanul motocicletei model „Minsk”, n/î 3378 MDP, doborându-l la pământ.

Motocicleta, agățându-se de autocamion, a fost târâtă pe asfalt câțiva metri, cauzându-i părții vătămate leziuni corporale medii.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- **procurorul și partea vătămată Dugan Anatolie**, care au invocat netemeinicia acesteia în partea reîncadrării juridice a acțiunilor inculpatului de la art. 151 alin. (2) lit. d), h) Cod penal la art. 264 alin. (2) Cod penal din următoarele motive.

Expertiza medico-legală care indica că leziunile corporale au fost provocate de un obiect tare, se exclud de la căderea liberă, deci, Botnari Ivan prin provocarea leziunilor grave lui Dugan Anatolie, prin tamponarea din spate cu autocamionul model „GAZ 5312”, n/î AN AH 714 pe ultimul, care se deplasa la volanul motocicletei model „Minsk”, n/î 3378 MDP, după care l-a maltratat, și astfel s-au constatat acțiunile premeditate ale inculpatului în scopul provocării leziunilor corporale lui Dugan Anatolie, de aceea încadrarea acțiunilor lui în baza art. 264 alin. (2) Cod penal era ilegală. Astfel, dispoziția art. 264 Cod penal prevede că încălcarea regulilor de securitate a circulației produce din imprudență consecințe, adică cauzarea de leziuni corporale, însă în cazul dat, Botnari Ivan a acționat cu intenție.

În apeluri s-a solicitat încadrarea acțiunilor inculpatului conform art. 151 alin. (2) Cod penal, astfel, deși conform raportului de expertiză medico-legală nr. 367 efectuat în comisie s-au infirmat concluziile raportului de expertiză din 27 iulie 2008 (f.d. 82, vol. I.), constatând că leziunile depistate pe corpul lui Dugan Anatolie au fost calificate ca medii, totuși, prin raportul de expertiză nr. 346 din 13 octombrie 2009 (expertiză medico-legală în comisie suplimentară) s-a constatat, că cicatricile rămase pe fața ultimului erau ireparabile și, prin urmare, au reprezentat o desfigurare iremediabilă a feței, fapt ce constituie calificarea potrivit prevederilor art. 151 Cod penal.

Acuzatorul de stat și partea vătămată au considerat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este neîntemeiată, deoarece Botnari Ivan nu numai că nu a recuperat paguba, dar nici odată nu s-a interesat de sănătatea părții vătămate, nu și-a cerut scuze, opunea rezistență la urmărirea penală, prin diferite metode încerca să influențeze și să împiedice desfășurarea normală a urmăririi penale cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, amenința martorii pentru ca să-și schimbe depozițiile, se caracterizează negativ;

- **inculpatul Botnari Ivan**, care a contestat sentința doar în partea condamnării lui în baza art. 264 alin. (2) Cod penal și a solicitat încetarea procesului penal în această parte, deoarece încălcarea regulilor circulației rutiere care au dus la aceea că a deteriorat motocicleta pătimitului s-au datorat faptului că în acea porțiune de drum recent a fost săpat un canal fără a fi instalat semn de avertizare, el nu a observat motocicleta. Era de acord să repare motocicleta dar nu era de acord cu suma 31893 lei, cerută de partea vătămată. În rest, era de acord cu sentința.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 27 mai 2010, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel, a statuat că prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, le-a dat apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Botnari Ivan în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 287 alin. (1), 264 alin. (2) Cod penal, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Ceea ce ține de acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, instanța de apel a relevat că prima instanță corect a dispus încasarea despăgubirii materiale din contul inculpatului, evaluat și probat la suma de 31893,46 lei, iar suma de 5000 lei, încasată cu titlu de prejudiciu moral, a considerat-o rezonabilă.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recursuri ordinare de către:

- **procuror**, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece inculpatul a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. art. 287 alin. (1), 151 alin. (2) Cod penal.

Prima instanță a examinat cauza complet și vinovăția lui Botnari Ivan a fost confirmată pe deplin, însă aceste acțiuni au fost recalificate în mod ilegal, iar pedeapsa stabilită în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, este prea blândă.

Astfel, conform dispoziției art. 264 Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației urmau să se producă din imprudență, însă în speță, s-au determinat acțiunile premeditate ale inculpatului în scopul provocării leziunilor corporale lui Dugan Anatolie;

- **partea vătămată Dugan Anatolie**, care a solicitat casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Botnari Ivan să fie condamnat în baza art. art. 287 alin. (1), 151 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai aspre.

În motivarea recursului, a indicat că, deși urmărirea penală a fost efectuată complet și obiectiv, iar vinovăția inculpatului a fost pe deplin confirmată în ședința de judecată, acțiunile ultimului greșit au fost recalificate din prevederile art. 151 alin. (2) Cod penal în cele ale art. 264 alin. (2) Cod penal.

La fel, recurentul a considerat că instanța de apel, la individualizarea pedepsei, nu a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit două infracțiuni grave, a fost anterior judecat, se caracterizează negativ, a săvârșit infracțiunile în stare de ebrietate, vina nu a recunoscut-o, nu a recuperat paguba materială;

- **avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului**, care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, a indicat că instanțele de fond au examinat cauza unilateral, fără a ține cont de declarațiile inculpatului și ale martorilor apărării, apreciind doar poziția acuzatorului de stat și fără a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărătorului.

Recurentul a considerat că prejudiciul material nu a fost confirmat prin documente veridice ce ar fi demonstrat cu certitudine suma solicitată, care a fost

dispusă de a fi încasată de la inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului era una prea aspră, deoarece fiind de profesie șofer, transportarea mărfurilor și a pasagerilor, este unica sursă de existență.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 noiembrie 2010, a fost respins ca inadmisibil recursul avocatului Burlacu Silviu în numele inculpatului Botnari Ivan și admise recursurile declarate de procuror și partea vătămată, casată decizia instanței de apel în latura penală, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, din motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în aceste apeluri, limitându-se la o motivație insuficientă și contrară probelor expuse în apeluri.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 14 martie 2011, au fost respinse apelurile procurorului și a părții vătămate Dugan Anatolie ca nefondate.

Apelul inculpatului Botnari Ivan a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează:

Botnari Ivan a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe perioada de probațiune 1 an.

Botnari Ivan a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că inculpatul nu i-a cauzat părții vătămate vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, periculoase pentru viață și sănătate, astfel, prima instanță neîntemeiat a încadrat acțiunile ultimului în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, deoarece nu au fost prezentate probe care ar confirma cu certitudine faptul cauzării leziunilor corporale lui Dugan Anatolie, anume în urma trecerii acestuia cu autocamionul peste motocicletă părții vătămate și tragerea ultimului pe asfalt.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- *procuror și avocatul Pelin Valeriu în numele părții vătămate*, în care s-a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, pe motiv că aceasta nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, iar hotărârea pronunțată nu cuprindea motivele pe care s-a întemeiat soluția.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2011, au fost admise recursurile ordinare declarate de către procuror și avocatul Pelin Valeriu în numele părții vătămate, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat, că instanța de apel urma să țină cont de argumentele și de indicațiile din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 noiembrie 2010.

Totodată, s-a pronunțat o încheiere interlocutorie în privința încălcărilor legislației la judecarea cauzei de către Curtea de Apel Bender. De asemenea, s-a menționat că instanța de apel era obligată să se conducă de prevederile art. 436 Cod procedură penală, care expres reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia și că indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii.

10. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului Botnari Ivan, iar apelurile procurorului și a părții vătămate Dugan Anatolie au fost admise, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform căreia Botnari Ivan a fost condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. h) Cod penal la 5 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepsei numite prin această decizie și celei aplicate pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Cu referire la încadrarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 151 alin. (2) lit. h) Cod penal, instanța de apel a menționat că aprecierea vătămarilor corporale ca grave după criteriul „care au condus la o desfigurare iremediabilă a feței și/sau a regiunilor adiacente”, nu este de competența expertului, ci era un criteriu juridic, conform pct. 61 al Regulamentului aprecierii vătămarilor corporale în vigoare la moment. Prin urmare, reieșind din faptul că în urma leziunilor suferite de către Dugan Anatolie, cicatricea din regiunea spinei nazale și deformația nasului, care nu se vor modifica pe parcursul timpului și pot fi corectate numai prin intervenție chirurgicală, se consideră ireparabilă, instanța de judecată a apreciat-o ca o desfigurare iremediabilă a feței din moment ce deformează forma feței (nasul).

Din aceste considerente, a fost determinată corectă încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului conform art. 151 alin. (2) lit. h) Cod penal, adică vătămarea corporală gravă, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Concomitent, s-a relevat că anterior, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 noiembrie 2010, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului Botnari Ivan. Astfel, instanța de apel urma să examineze doar apelurile părții vătămate și a procurorului în latura penală, deoarece atât inculpatul Botnari Ivan, cât și avocatul acestuia, au folosit căile ordinare de atac întru contestarea hotărârilor judecătorești, iar instanța de recurs, prin decizia sa din 16 noiembrie 2010 a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Burlacu Silviu.

În decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2011 a fost indicat expres că instanța de apel urma să respecte întocmai prevederile art. 436 Cod procedură penală, care stabileau procedura de rejudecare și limitele ei.

Din aceste motive, instanța de apel era dependentă de hotărârea adoptată prin decizia Curții de Apel Bender din 27 mai 2010, prin care s-a respins apelul declarat de inculpatul Botnari Ivan. Tot din aceste considerente, instanța de apel a respins demersul apărării privind cercetarea martorilor suplimentari în favoarea apărării.

La stabilirea pedepsei în baza art. 151 alin. (2) lit. h) Cod penal, instanța de apel a reținut că, deși inculpatul era fără antecedente penale, el anterior a mai săvârșit

infrațiuni și a fost condamnat, se caracterizează negativ, era agresiv, se comporta arogant, față de faptele sale nu avea nici o critică.

Din aceste motive s-a considerat că pentru corectarea și reeducarea acestuia este necesară pedeapsa închisorii în limitele sancțiunii.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, prima instanță a admis-o parțial și a dispus încasarea despăgubirii materiale din contul inculpatului, evaluat și probat la suma de 31893 lei, precum și suma de 5000 lei cu titlu de despăgubire morală și de către instanța de recurs aceste dispoziții au fost menținute, deoarece decizia instanței de apel a fost casată doar în latura penală.

În fapt, instanța de apel, în baza probelor administrate a constatat că, Botnari Ivan, împreună cu o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, care acționa în rol de complice, peste puțin timp după incidentul apărut între el și Dugan Anatolie, deplasându-se pe traseul central din s. Telița, r-nul Anenii Noi, la volanul autocamionului personal model „GAZ 5312”, n/î AN AH 714, acționând din aceleași intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, intenționat l-a tamponat din spate pe ultimul, care se deplasa la volanul motocicletei model „Minsk”, n/î 3378 MDP, doborându-l la pământ, după care au coborât din autocamion și l-a maltratată cu picioarele și pumnii pe toată suprafața corpului, cauzându-i leziuni corporale grave, ce în comun prezintă pericol pentru viață, după care Botnari Ivan, împreună cu persoana neidentificată de către organul de urmărire penală l-au aruncat peste gardul gospodăriei ce se afla în preajmă și au părăsit locul săvârșirii infracțiunii.

11. Avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor apărarea a invocat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul depus anume de către inculpat și motivarea soluției cazului în decizia din 08 mai 2012 nu cuprinde motivele pe care se întemeiază. În ce privește concluzia instanței care a ajuns să stabilească o pedeapsă atât de aspră inculpatului și motivarea soluției de ce au fost reîncadrate acțiunile inculpatului Botnari Ivan.

În motivarea recursului, avocatul a mai indicat că instanța de apel a apreciat critic declarațiile depuse de către însuși Botnari Ivan și declarațiile depuse de către martorii apărării în favoarea inculpatului, dintre care nici un martor nu este prieten sau rudă cu inculpatul, care au combătut cu certitudine cele declarate de către martorii acuzării. Totodată, instanța de apel nu a apreciat critic declarațiile martorului acuzării Dugan Anton, care este tatăl părții vătămate și era direct cointeresat de a confirma poziția fiului său și care, la rândul său, a declarat despre cele întâmplate numai din spusele fiului său și le pune la baza unei condamnări cu pedeapsă de închisoare. Mai mult ca atât, prin decizia sa, instanța de apel nu a expus clar și motivat din ce considerente a ajuns la concluzia de a stabili o așa pedeapsă aspră inculpatului Botnari Ivan, argumentul că ultimul nu și-a recunoscut vina, nu putea fi pus la baza unei decizii întemeiate și legale cu aplicarea unei pedepse atât de aspre. La fel, în decizia contestată nu a fost expus din ce considerente și pe care prevederi

legale s-a bazat instanța de apel care a dispus recalificarea acțiunilor inculpatului de la un articol la altul.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2012, s-a decis inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a menționat, că instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți și le-a verificat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

La administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces și probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor.

Concluzia de vinovăție a lui Botnari Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. h) Cod penal, corespunde tuturor circumstanțelor cauzei stabilite de instanța de apel, iar faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică corectă.

13. Avocatul Colțov Vadim în numele condamnatului, a contestat cu recurs în anulare decizia instanței de recurs solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Potrivit legii penale în vigoare la 08 mai 2012 s-a constatat, că art. 151 alin. (2) lit. h) Cod penal nu mai exista, acesta fiind exclus prin Legea nr. 277-XVI din 18 decembrie 2008, în vigoare la 24 mai 2009.

Recurentul consideră necesar repararea erorilor de drept comise la judecarea cauzei, deoarece un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente afectează hotărârile atacate.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 martie 2014, s-a dispus inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de apărare, deoarece a fost declarat peste termen.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța de recurs în anulare a constatat, că hotărârea a cărei anulare se cere, a devenit irevocabilă la 31 octombrie 2012, iar recurentul a introdus recursul în anulare la 23 decembrie 2013, adică peste termenul de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești.

Potrivit dispozițiilor art. 230 Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Astfel, instanța de recurs în anulare a constatat, că recurentul a formulat recursul în anulare cu depășirea termenului de 6 luni de la data pronunțării hotărârii irevocabile a cărei anulare se cere, încălcând astfel prevederile art. 454 Cod de procedură penală.

15. Condamnatul Botnari Ivan, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor, condamnatul a menționat, că la 22 februarie 2017 a fost reținut, iar la 23 februarie 2017 a fost prezentat la Judecătoria Anenii Noi, unde în ședința de judecată, în lipsa apărătorului ales, i-a fost comunicat dispozitivul deciziei și decizia integrală a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2012.

Totodată, condamnatul a specificat, că în ședința instanței de apel din 08 mai 2012 acesta a lipsit și nu a primit anterior copia deciziei instanței de apel.

La fel, condamnatul a reiterat, că în privința lui există diferite hotărâri judecătorești, o parte din care îl condamnă în baza art. 151 alin. (1) lit. h) Cod penal, iar alta în baza art. 151 alin. (1) lit. d) Cod penal, iar în ce privește învinuirea în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, Botnari Ivan a recunoscut vina pe acest capăt de acuzare.

Printre altele condamnatul a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, și anume consideră că instanța de apel greșit a apreciat critic declarațiile martorilor Chiperi Gheorghe, Sîrbu Dumitru și Costețchi Alexandru precum că partea vătămată a fost în stare de ebrietate, în cazul în care însuși instanța de judecată a reținut un raport de examinare primară unde a fost constatat faptul stării de ebrietate a părții vătămate în momentul săvârșirii infracțiunii.

Mai mult, instanța de apel fără o motivare corespunzătoare a respins cererea inculpatului privind audierea martorilor Negrubă Cristina, Chiperi Alexandru și Fricățel Valeri, care nu au fost audiați anterior de către instanțele de fond.

În același context condamnatul a adăugat, că odată ce instanța de apel a respins apelul său, aceasta neîntemeiat a respins cerința ultimului de a fi audiați martorii noi, or, motivul instanței de apel prin care a fost respinsă cerința citată supra și anume *Curtea de Apel Bender deja a respins acest demers*, în opinia condamnatului este neîntemeiat.

În final, condamnatul a opinat pentru faptul, că termenul de declarare a recursului ordinar pentru acesta, în situația în care a lipsit la pronunțarea deciziei, chiar dacă a fost reprezentat de avocat, curge din momentul înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, adică din 23 februarie 2017.

16. Asupra recursului declarat de inculpat au depus referințe procurorul și partea vătămată Dugan Anatolie, solicitând dispunerea inadmisibilității acestuia, deoarece inculpatul a utilizat calea de atac apelul, respectiv recursul ordinar de pe rol nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute la art. art. 429, 430 Cod de procedură penală.

17. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului ordinar deferit judecătii se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele punctate de recurent, Colegiul penal enunță, că condamnatul Botnari Ivan, prin intermediul avocatului ales, Burlacu Silviu, conform mandatului seria MA, nr. 0242343, eliberat în baza contractului de asistență juridică nr. 419 din 06 iulie 2012 (f.d. 99, vol. III), a utilizat calea de atac - recursul ordinar.

Or, prin decizia irevocabilă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2012, instanța de recurs a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar

declarat de avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului Botnari Ivan, care ulterior a utilizat și calea extraordinară de atac - recurs în anulare.

Alegațiile recurentului precum că judecarea apelurilor a avut loc în lipsa inculpatului, nu pot fi reținute de către Colegiul penal, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel din 02 mai 2012 (f.d. 80-83, vol. III), inculpatul Botnari Ivan a fost prezent expunându-se asupra apelurilor judecate, inclusiv în cel din urmă cuvânt, fiind înștiințat despre întreruperea ședinței de judecată pentru 08 mai 2012, adică data pronunțării dispozitivului deciziei.

Relevante în speță sunt dispozițiilor art. 319 alin. (2) Cod de procedură penală, din care rezultă, că partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vreunul din aceste termene.

Mai mult, potrivit practicii judiciare constante, Colegiul penal reține, că nu se consideră judecată în lipsa persoanei condamnate, care și-a desemnat un apărător ales, dacă aceasta s-a prezentat oricând în cursul procesului penal.

Astfel, Colegiul penal relevă, că condamnatul Botnari Ivan a participat la ședințele de judecată din instanța de apel, fiind reprezentat de către avocatul ales, Burlacu Silviu, or, careva obiecții din partea inculpatului referitor la calitatea serviciilor prestate de către avocatul enunțat supra nu au fost înregistrate și nu rezultă din procesul-verbal din cadrul ședinței instanței de apel (f.d. 80-83, vol. III).

Prin urmare, odată ce condamnatul Botnari Ivan a folosit calea de atac recursul ordinar prin intermediul apărării și în privința acestuia există deja o decizie a instanței de recurs ordinar irevocabilă, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de condamnat nu întrunește condițiile de formă și conținut și urmează a fi declarat inadmisibil.

18. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de condamnatul *Botnari Ivan Anton*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2012, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iunie 2017.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecătorii

Petru Moraru

Nadejda Toma